

познае криво-то казуваніе на лѣтописцы-ты. Какъ сж могли Петръ и Ясень непозвани да поднесжть на царя нѣкакво исканіе? Какъвъ смыслъ можеше да има исканіе-то единъ кжтъ земіѣ и добро-то постжпяніе съ Българы-ты у войскж-тж? Нѣ както да было, тукъ е най-важно-то питаніе: що е могло да бжде непосредственно отъ направено-то мушканіе при царевото-то присжтствіе? Явно е, че безобразника, кой-то е заслужилъ мушканіе-то, быхж затворили; а понеже тогасъ сждейскы-ты расправіи ся бързо свършвахж, то быхж го обѣсили, кое-то не е одобрявало царско-то величество. Инди Ясень трѣба да е былъ осигуренъ отъ таквысь незгоды, а тая безопасностъ само въ туй ся е състояла, защото царь-тъ го е былъ позввалъ, и то позввалъ тържественно, явно, тѣй щото позната-та „грѣчка вѣра“ не можаше да ся прави невѣща на това. Нашъ Ясень е ималъ добръ щитъ, та затуй е могълъ да ся върне съ здравж главж въ Търново.

Тоя щитъ бѣ грѣчко-то корыстолюбіе. Царь-тъ щеше да ся жени за Констанціѣ, дщерьж на унгарскыя краль Белуша Ш., а за свадбж-тж трѣбвахж му пары. Тежкж бѣ тоя задатѣкъ: отдѣ пары. Тогасъ още не знаяхж да работять съ амортизаціѣ, а данѣци-ти и откупи-ти толкова си бѣхж и тѣй тежки, щото не можеше вече да ся иска повече. Не можеше нищо да ся помисли на умножаваніе данѣка. А отъ другж странж бѣ неизбѣжна нужда, защото безъ пары не можеше да ся жени Инди що да ся прави въ такъвж незгодж? Ала не е напраздно рѣчено, какво неволя-та всичко измышлява. Министерство-то на Исаака Ангела до толкосъ си блѣска главж-тж, додѣ не дойдѣ на мысль да искать данѣкъ въ естественны произведенія: волове, кравы, коне, свине, магарета, кокошкы, паткы и пр. и пр. кое-то трѣбаше да ся събере подѣ видѣ десятѣкъ за царскж-тж чергж, а послѣ да ся продаде за пары.